

ימלא בשוק אבל אם תרץ לירך בשוקים לחזור אחר פרסמו פשיטא
 חל עליו עין הדע וגם זו לא יתקיים וזהו ממאמר ירמיה ח"ח שדומה
 לזהב וכתם פז איכה יועם וישנה איך כזה מראיתו ושמחה הד פניו
 וקאמר העםס למה נתמעם התורה ואל קללה בלעם אבני קדש המה
 ח"ח שהפכהנה בראש כל מוצות שהולכים במוצות לפתסמן ואם כן
 אינו סמוי מעין ואל עליו עין הדע כי רק הדבר בכל מקום נטע
 אין סכרה אחרת כלל לא כמאמר לך עמי בך בחדקך וסבור דלמדך
 לכן דבר בעיר כעם רגלי ועיין בזה כי בדבר נטע לא סכרה
 בישא מקום לחול ולכן ראו כמה מגיע לנו בעוה"ה אשר משכו יד
 לפרנס ח"ח שלא יהא להם נורך לחזור ולהדר אחר פרסמם והלא זו
 אשר נשאר לנו בגולה ובאמת עיקר הגלות היא אבדן תורניתו ותכמת
 ה' ועיקר נתחמיתו כי ה' השאיר לנו שריד אשר לא שכתו זה משך
 זמן רב מתחיתו ותורניתו במוצות תורה וסופרים ודקדוקי סופרים
 ותומרות בגוים כמה חייבים אנו לשבח לה' על שם נשאל כזה אשר
 זה זמן אורך בגלות ותפלותיו מגוי לגוי ובכל זה לא שכתו תורה
 אלהית וזה יש תורה ח"ל בישראל רק הכל חלוי בזה לחזק דיום רשות
 וברכים כושלות לכל ימושו ואמר במדרש שגלילי חורבן ביהמ"ק בא
 אברהם לביהמ"ק והיה הקב"ה מסייל עמו ארובות וקצרות ושאלו
 מה לידידי בביתו ח"ל בני היכן הם ח"ל חסדו וגלו ח"ל היה לך
 לחזור הסובים שבהן ח"ל עשו המומחה ח"ל היה לך להביס בבית
 מילה ח"ל בשר קודש יעברו ולא עוד אלא ששנאם זה לזה עכ"ל
 להבין הענין סיול ביום מר כזה לארובות וקצרות וגם השאלה מה
 לידידי בביתו הלא נודע כי בא להסתח בבעד בניו ענין תשובה
 עשו המומחה והבטח בבית מילה וגם מה שח"ל ולא עוד אלא
 ששנאם זה את זה חמוה ביותר ורבותיו בעלי אגדה כוונו בזה לדבר
 מושכל וזה כי א"י חתקים עלינו באמנם בבית ראשון שעברתם
 פי ה' לרוב היה גלות שלכם שבעים שנה וכעת אשר בבית שני לא
 נמלא ברוב הקהל עולה גדולה ורב מהמרי וארבו הימים ולא נשעם
 אבל כבר מובאר בכל מקראות תנ"ך כי גאולה בבית שני היה רק
 פקידה אבל אריות הגלות המר הזה כבר נמחה עליו בגלות בית
 ראשון לסיבת המרי והשפעים מבין ראשון כמובאר במכתבה משה
 כאשר הוכיח הרמב"ן מן כמה פסוקים יולך ה' אותך ואת מלךך
 וכו' ומן והסיבה ה' מלרים בלגיות וכן בכתה נביאים וירמיהו הנביא
 שראה ראשון מקל שקד כי שוקד ה' על הערע ובענית סיר נפוח פונה
 אפונה כי מנפח תפתח הערע הוא כי מראה ראשונה מורה על גלות
 בבל ולכן אמר ה' כי שוקד על הערע להיותו נעשה מהר אבל על
 מראה שנייה היותו מורה על גלות שני ולכן אמר מנפוח תפתח רעה
 היותו וכל אלהות ארופה חתון כל רומי הוא כנפון עולם ומהנה
 פסוקים רבים לאין מספר בישיעה וירמיהו המוריס על גלות רומי
 אך המינים עדיין שואלים הלא יוצאי ירך של אביו יותר עלולים לסבול
 חסא אביהם משעלולים נכדם ויוצאי חלליהם אחריהם ואם כן איך
 יתכן כי יוצאי ירך גולי יהודה אשר ידם היה במעל שבו מהגולה
 וישבו בשט והתמידו כמה דורות ואחר כך דור אחרון יסבלו עון
 אבות וליך בגולה וזה שלא כדת אחרת האמת הוא כך בדמחת מה
 הפסק זו משמשת לפקוד מוח שבעים שנה ואחר כך לגלותם הלא
 יומר נכון שיהיה הגלות בלי הפסק עד ירמיה ה' עמו ואחרון אחרון

שכר אבל חסדי ה' לא חמו ומה רבו דמיו כי הבטית אותנו בבל
 ישבת חורב אלהים מקרבנו כי הוא שלימות נפשו וכבר נודע כי
 בגלות בית ראשון לרב עזיבת התורה ולמישוע אקני' וגדרי' ומטהדרין
 שהיה בימי בית א' נמנע שבת התורה מהמיוני עם וכשבו מהגולה
 לא ידעו ממלות סוכה ומשמירה שבת שהוא ג' ליו"ד דברות והתעברו
 בגויו אלרעו ולא ידעו איסור תימון ובפרקות עם עמון ומואל כמובאר
 בתנאים ואלו התמיד הענין עוד מאלו ח' מלחים שבת וקרה לנו
 העדר מלח ואלו רב שדמותו עולמם השלמות היה שבת התורה מכל
 וכל מבלי זכר כלל ואם כן היה ח"ו אבד תקותו והתחיינה עולמות
 היבשות כשאין עמם תורה ומלות ה' ולזה ה' חושב מתשבות בבל
 יחד מרח מתורבתו כאשר הבטית לנו קרבנו לפקודתו בסוף ע' שנה
 לא"י ועדתי חרש ומסכר אלף נביאים קיימים הם אשר מסרו הדבר
 לכה"ג וכן בבית שני רבו המלמדים תורה בברים וגדלו גדל וסיוג'
 ומשמרת והנהיג רבות אשר יד ה' עליהם השכיל לכל תשבת התורה
 ובאשר שיערו חממתו העליונה כי כבר נעשה ההיפוך לכל תשבת שכתה
 התורה בלה אותנו שנית מע"פ האדמה עבור חסאת ומרי בית
 הראשון כנ"ל ובדרך שמו אשר עינינו ראינו כי אנו בעוה"ה היום בגולה
 יומר מאלף וחי"ר שנה לא שכתו מלות ה' דקדוקי סופרים ותומרי
 דבראים והכל מחסד ה' וסבור עלינו ומוה יובן ה"ל כי ודאי
 אברהם לא היה פחד מחמת גלות כי כבר נאמר לו בבית בין
 הבתרים שעבוד וגלות ד' מלכיות כנודע והלא היה התרופה ועי'
 גלות נזכה לשלימות האחרון ועולם התיוון ובאשר בצות עולם שבעמן
 הולכת לקבל גלות לנך חומנם ולצרות לשלימו' האמתי חמנה אברהם
 חרד כי ידע וראה העדר ידיע' שיש לישראל בגלות ראשון מהחורה
 ומלות ואם כן פחד אם יאריך הגלות כפי הקצוב עליהם מה' ישכחו
 תורת ה' וספוגו תורה ויתעברו בגוים ואם כן ח"ו השמות ירסון
 ולדיק מה פעל והקב"ה ידע זה וחמנו כי לא יתמיד הגלות הארוך
 כזה בפעם ח' רק יהיה גלות קצר בתחלת ע' שנים וישבו וילמדו
 תורת ה' ואחר כך יגלו לגלות ארוך ומר בעוה"ה ואל ימוס התורה
 מחסם וזהו אמנם שסיל ה' עמו ארובות וקצרות הרצון שהראה לו
 שיהיה גלות ארוך וקצר ולא שיהיה הכל בבת א' ואם חמנה אברהם
 נעדר בעבור חרבן בית ה' אמר לו הקב"ה כי אין זה אנוני' הנוגע
 לישראל כי לא היה ביתם רק בית אשר שם ה' נקרא עליו וביתו
 היה בדכתיב למען אשר שמך נקרא עליו והקב"ה לעבות ישראל
 להסם חסא ולכלות פשע לא הם על בימו והדום רגליו חסם יהיה
 להם הקומה ותפקר חממו על בימו וזהו ממאמר השם סבי לידידי
 בביתו הרצון מה איכפת לך אם חלי אינו מקפיד וממריב בשביל טובה
 בנין ומהיב אברהם כל לגיני על פסוקים שמשפט דומם אשר אין על
 בכסם וזהו אמרו היה לך לחזור סובים שבהם והשיב השם עשו
 המומחה והיינו ששסן בדבר זימה בדכתיב איש את אחת רעיו סמא
 וילכו אל הערע וכו' וכל מקום שחמה מואל צורת אדלרלמוס' בא
 לעולם והורבת רעים וסובים כח"ש רש"י בפי' נח אך העםס לנו
 באמת בזנות גס הסובים נלקים כי כביכול כל זמן שהשבתה ה' בזה
 עולם אין רשיון למשפין לפגוע בסובים אבל כבר נודע כי אלהינו
 שוא זימה רשיון שביכול ממאס' זו יומר מכל ענין ומואלק השמרת
 כאדם שממאס' לראות בדבר קיא לואה ומסתחר פניו ואם כן רשות